

FORMANDSBERETNING 2017

År for år har vi tradition for at gøre regnskab. Hvad var muligt for os at realisere? Hvad lykkedes ikke? Vi oplever os som forvaltere af det, vi har. Vi vil gerne være gode forvaltere med et effektivt og optimalt udbytte. Vi lever i en verden, hvor vi er "fedtet ind" i en evindelig snak om vækst og fremgang. Vi bliver fanget i en spiral af, at uanset hvor langt vi er kommet, så er det aldrig godt nok. Det skal være bedre endnu. Man kan godt blive rigtig træt af det ræs, og rammer ofte ind i sin egen utilstrækkelighed.

Som kristen er det skønt at være utilstrækkelig, fordi jeg ved, at jeg værdimæssigt er skabt "kun lidt ringere end Gud" (Salm.8,6) og at "intet er umuligt for Gud" (Luk.1,27). Vi behøver ikke at have det fulde overblik og den fulde forståelse. Vi må godt komme til kort og overlade resten til Gud. Vi skal bare kaste os ud i umulige opgaver som forkyndelse og mission, selvom vi ikke formår at gøre det forståeligt eller omvende mennesker, for alle de umulige dele af vores kald det kan Gud og det er hans opgave. Ja, når det kommer til stykket, så er selv det, vi har, blevet os givet. Lad os altid være taknemmelige over det vi har og det vi fik – og ikke være utaknemmelige, fordi vi ikke fik mere. Faktum er, at med det vi har, får vi lov til at gøre en forskel, der har evighedsbetydning, og så kan det ikke få en større betydning. Størst er det, at jeg kan gå til Jesus, når jeg fejler og modtage syndernes forladelse.

- **150 ÅRS JUBILÆUM:**

Den 1.marts 2018 fylder LM 150 år og det fejres med en landsdækkende **jubilæumsfest 3.marts 2018 i Lillebæltshallerne** i Middelfart. Det bliver en familiefest med festgudstjeneste, festmiddag med musik, filmindslag & interviews, børneprogram, lovsang og prædikener. Vigtigt, at der bliver gjort en stor indsats rundt i afdelingerne og forsamlingerne for at få folk afsted - kig på hjemmesiden <http://www.dlm.dk/150>, hvor der

snart vil blive åbnet for tilmelding. Ud over det arbejdes der p.t. på en jubilæumsudgivelse i form af et magasin, der vil udkomme omkring jubilæet. Den vil især sætte fokus på LM's historie i nyere tid og dermed på den del af vores historie, som vi selv er en del af, og som har formet os til det, vi er i dag.

- **NATIONAL MISSION – DENGANG OG NU:** Vi nærmer os et 150 års jubilæum og det er især interessant at betragte, hvordan LM voksede og hvordan hver sin tid havde sine "metoder". Det er også interessant at bemærke, hvordan hver metode var et barn af samtiden og bestemt af den måde, samfundet fungerede. LM'erne har forandret sig kolossalt, og vi er ikke en samling af kulturelle og uddannelsesmæssige kopier af samfundet i 1868, tværtimod. Derfor har vi også fået nogle helt nye daglige berøringsflader, som gør, at vi også er blevet multikulturelle. Det skal vi se som en styrke og en rigdom. Det glædelige er, at der har været en grundlæggende ildsjæl og rød tråd gennem alle initiativerne, skabt af evangeliet, som sagde, at dette må jeg dele med nogen andre end dem, jeg normalt er sammen med.

I de første 125 år var det naturligt for os hele tiden at være geografisk undervejs med evangeliet også i vores eget land, men denne tankegang er næsten helt gået i stå. Hvorfor brænder vi ikke mere for, at evangeliet skal nå længere ud indenfor landets grænser? Hvorfor brænder vi ikke længere for, at der kommer flere LM-forsamlinger rundt i landet?

I 80'erne og 90'erne var vi optaget af teltmission, dør-til-dør og gademission. Derefter tog vi et

dramatisk skifte til hverdags-evangelisering og talte meget om at gøre vore egne møder og gudstjenester mere venlige overfor mødefremmede. Jeg fornemmer, at mange i dag sidder med følelsen af, at det havde vi ikke så stor succes med.

Nogen oplevede det måske ligefrem som en lettelse, at nu slap jeg for at gå ud på gader og stræder. Nu kunne jeg bare nøjes med at arbejde på at blive venner med ikke-kristne, og så vente på, at de tog initiativet til at tale om kristendommen. Vi har også arbejdet meget med vore menigheder og måder at være sammen på. Vi har i den grad dyrket og suboptimeret komforten, men er vi kommet ud af vores komfortzone? Er det blevet ukomfortabelt at sige det ene ord "Jesus". Sådan udfordres vi bl.a. i "Projekt God Forkyndelse". Er vi nu blevet så optaget af, at det skal være "lækkert", før vi kan invitere nogen til møde/gudstjeneste, eller at ordet om Jesus skal kunne præsenteres "lækkert", før vi kan fortælle det?

Der er ingen tvivl om, at det tværkulturelle er et vigtigt og synligt kald fra Gud, som vi skal kaste alle de kræfter og ressourcer efter, som vi magter. Det kan også være, at Gud primært kalder os til en skævhed i vores nationale indsats, og så er det måske OK, at vi ikke når andre målgrupper så meget, men jeg spørger alligevel mig selv: På hvilken måde kan vi blive mere missionalt målrettede mod etnisk danskere. Hvad er det for nogle "metoder", som vi i vores tid skal blive lidt "fanatiske" med at bruge som byggestilladser for en tid, fordi de er gavnlige til at åbne døre, for at evangeliet kan bringes videre med ord.

Der er f.eks. ingen tvivl om, at danskere i dag har meget fritid og er blevet super aktive. De har travlt og meget at se til. De er blevet mere optaget af kultur, rejser, fitness og sport. Netværket til venner er blevet mere betydningsfuldt end parforholdene, fordi de sidste går i stykker, men de andre består. Det er mere og mere udbredt, at man har en forholdsvis fast gruppe af venner af samme køn, som man har tilbagevendende samlinger med. Kan vi udnytte denne samfundstrend til noget gavnligt?

I LM Haderslev syd har de arrangeret 4 kursusaftener under titlen "Kunst – Kreativitet – Kristendom", hvor der til hver aften er planlagt en bestemt kreativ aktivitet og hver sit tema, f.eks. "Kærlighed – lykke eller lidelse", "Livet og døden", osv. Det er en kvinde, der introducerer aftenens tema og underviser i den kreative aktivitet. I LM Kolding har de en medvandrer-bedecelle kun for kvinder, og i Sønderjylland-Fyns afdeling har der i mange år været et årligt arrangement på Solbakken kun for kvinder. Jeg ved, at NLM (Norsk Luthersk Misjons-samband) har overvejet, at gøre dette til et fokusområde, hvor man satser og opmuntrer til dannelse af celler for samme køn. En stor fordel ved denne tænkning er naturligvis også, at den i højere grad kan samle singler op i vore fællesskaber, hvor vi ofte er så familieorienteret med høj fokus på, at der er noget til de allermindste.

Hvad er det for "rum" i dagens Danmark, hvor dagens dansker har tillid til at bevæge sig ind i, og hvor samtalen om Gud kan tage sin begyndelse? Hvor er de diakonale muligheder i Danmark, hvor vi kan vække undren og taknemmelighed, fordi vi er nærværende i den ikke kristnes liv, når det gør ondt og ikke er let?

- **BEVAR LÆGMANDSSYNET – ELLER HVOR STÅR KAMPEN IDAG?:** Det lå i vores DNA fra starten af, at vi tror på, at Gud uddeler sine nådegaver til alle og ofte uden hensyntagen til folks uddannelse og social status. Denne gudgivne mangfoldighed har været en styrke for vores bevægelse lige siden. Ledelsen af vores bevægelse voksede op nedefra, og gjorde os både demokratisk og anarkistisk på samme tid. Guds ord gav os frimodighed til at tage ejerskab for modtagelse af nådegaven som hyrde og lærer, ja, gav os frimodighed til at forvalte sakramenterne. Den åndelige dømmekraft gav Gud til alle, både

mænd og kvinder. Da kampen for lægmandssynet begyndte, var der de gejstlige og lægfolket, men har vi ikke brug for at tale denne modsætning ned? Vi ansætter med glæde teologer og har gjort det i mange år. Vi kalder teologer og sognepræster som prædikanter. Vi vælger dem ind i styrelser og udvalg. Vi har i årevis støttet bibeltro præsteuddannelser (DBI & MF). Vi har orden omkring vores kald af hyrder, lærer og forvaltere af sakramenterne – hvorfor denne forskrækkelse overfor ordination? Vi har missionær indvielse og forbønshandling for nye prædikanter. Vi trænger til en nuancering i vores sprogbrug og en omlægning i vores praksis, hvor der kommer fuld ligeværdighed, hvor vi ikke gør lægmanden til noget særligt fremfor teologen. Sandheden er den, at *”Lægmandssynet er dette, at for Gud findes der ikke lægfolk”*.

Vi er nået i mål, vi bruger i dag både lægfolk og teologer - nu skal vi så bare kæmpe for at bevare denne balance. Vi må hele tiden være ekstra opmærksomme på, hvor der foretages usunde og ubibelske valg. Dåb og nadver bliver ikke mere rigtig, fordi det i en LM forsamling bliver forvaltet af en, vi kalder en præst, brug også lægfolk. Valg af styrelsesmedlemmer og formænd skal ikke ske efter, hvor højtuddannede og teologisk velfunderede, de er — der er en fare for, at ledere i vores arbejde, begynder at tro, at det er kun, hvis man er veluddannet eller velformuleret, at Gud kan bruge én. Vi skal være opmærksomme på faren ved at overgive opgaver til ansatte, som kan forvaltes af frivillige. Vi skal fortsat også vove at kalde mennesker ind i en opgave, som de må vokse i både åndeligt og menneskeligt - i forventning om, at Gud giver nådegaver til, hvem han vil.

Når jeg så ellers prøver at samle tanker om vores kald og virke i LM, så vil jeg gerne fastholde fokus på 2 ting:

1) **FORKYNDELSE.**

- a) **500 ÅRS REFORMATIONSJUBILÆUM 2017:** Bogudgivelser og artikler i Budskabet og Tro & Mission hjælper os til at genopfriske, hvad Gud brugte Luther til at genopdage i Guds ord. Jeg håber også, at det har sat sit præg på, hvad vore prædikanter er blevet spurgt om eller selv har valgt at prædike over. Er det ikke sket, så tag initiativer dertil, for det er ikke kun ved jubilæer, at det er relevant. Har I gode erfaringer med måder at gøre det på, så del det med os andre, så det kan blive til inspiration.

Det er vigtigt, at vi hele tiden bliver mindet om, at alt hvad vi gør, hviler ”på Ordets grund” (temaet ved LM’s 100 års jubilæum) eller Luthers *”Sola scriptura”* (Ordet alene). Ordet er ikke forbeholdt teologer og prædikanter, for *”Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed”* (Joh.1,14).

Det er egentlig en fantastisk virkelighed, som er tilstede og hele tiden udfolder sig. Ordet formår at gøre Jesus levende og nærværende. Helligånden formår at skabe tro og tillid, ja, at give mig erfaringen og oplevelsen af, at Guds ord er relevant og nærværende midt i mit liv og hverdag, med alt hvad det rummer af tanker, følelser, smerter og glæder, ja, Jesus er det eneste altafgørende - *”Sola fide”* (troen alene), *”Sola gratia”* (nåden alene), *”Solus Christus”* (Kristus alene) og *”Soli Deo gloria”* (Æren er Guds alene).

- b) **LANDSPRÆDIKANTMØDE:** Det primære fokus var på *”Krop, køn og seksualitet i kristent perspektiv”* og *”Skilsmisse og gengifte i menigheden”*. Derudover var der kortere indlæg med sigte på at forkynde til diakoni, giversind og mission og en anden samling med kortere indlæg om hvordan bevare LM som lægmandsbevægelse, om prædikenforberedelse og om at få livet

til at hænge sammen som aktiv. Tak til indlægsholdere, undervisere, planlægningsudvalg og deltagere for en frugtbar dag for forkyndere og prædikanter.

- c) **NY VEJLEDNING FRA LÆRERÅDET:** Flere års arbejde mundede i marts ud med, at vi endelig kunne godkende en vejledning om "Nådemidlerne – liv og kraft fra Gud" (Ordet, Dåben & Nadveren). Det er ikke kun en relevant vejledning for frimenigheder og kredse, hvor forvaltning af sakramenterne finder sted, men den er yderst relevant at få læst og drøftet i alle LM forsamlinger. Det er vigtigt, at der alle steder sker en jævnlig opmuntring til, at deltagerne i forsamlingen får modtaget evangeliet gennem alle nådemidler.

I vejledningen peges der på, at formidlingen af nåden også kan finde sted igennem brødrenes samtale og skriftemål – altså ind i en sjælesørgerisk sammenhæng i et mindre, mere personligt og måske særligt fortroligt rum. Lad os også blive gode til at opmuntre og praktisere den form for nådeformidling. Lad os arbejde på, at nåden bliver min næstes glæde.

Jeg håber, at vejledningen har været på dagsordenen rundt i de forskellige afdelingsstyrelser, og at opmuntringen til de lokale bestyrelser, menighedsråd og ældsteråd er givet videre, til også at arbejde med sagen.

2) **MISSION**

Markus fortæller, at da Jesus sad til bords sammen med disciplene, bebrejdede han dem for deres vantro og hårdhertethed, fordi de ikke havde troet dem, der havde set ham efter hans opstandelse. Tænk sig, ind i den kontekst og overfor sådanne mennesker, kaldte Jesus dem til mission: *"Så sagde han til dem: Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen"* (Mark.16,15). Tænk sig at han rakte sit kald til vantro og hårdhertede kristne – det gør han stadig. Han lover os, at tegn skal følge dem. *"Men de drog ud og prædikede alle vegne, og Herren virkede med og stadfæstede ordet ved de tegn, som fulgte med"* (Mark.16,20). I LM er det ikke spor anderledes. Vi skal ikke være fuldkomne og have hjertet helt på rette sted, før vi følger hans kald, men vi går, fordi han kalder os – det er evangeliets DNA, at vi selv er et vidnesbyrd om evangeliet.

- a) **ALLETIDERS INTERNATIONALE MISSION:** Vore missionærer oplever at være tilstede midt i menneskers liv, hvor de gør en forskel. I Etiopien hjælper Birgitte Elmkvist Madsen et sæt tvillinger til verden for en mor, der skulle føde for 15.gang, men kun 8.gange med levende børn. Søren Eriksen på Grønland følger en sømand til undersøgelse på det lokale sygehus, fordi manden er blevet blind, og spørger efter forbøn – Søren lægger hænderne på ham og beder Gud om at give ham synet igen. Sømanden oplever Guds indgriben og får synet igen. Volontør Anders Philipps i Cambodja fortæller om den 11 årige pige Ganja, hvis liv havde været anderledes, hvis LM ikke havde sendt volontører til at undervise i engelsk, så hendes søster kunne blive en kristen, og derigennem resten af familien. I Tanzania fortæller Rasmus Roager om vækkelse blandt barabaig-folket, men at det ikke kun er dem, der efterspørger besøg af evangelistteamet, adskillige kvægnomader fra forskellige dele af det sydlige TZ udtrykker forventning og indbyder til, at også deres bopladser bliver besøgt. Om fjendeskovene i Cambodja fortæller Axel Rye Clausen, at den kristne menighed i området har skabt respekt ved at være et godt vidnesbyrd om den ændring, der sker i menneskers liv, hvor kristne bryder ud af den fortvivlelse, som en ond cirkel af misbrug har bragt dem i – de har fået en menighed, der omgiver dem med kærlighed. Gennem Norea støttes kristne radioprogrammer på kinesisk fra Taiwan, og for nyligt modtog de en besked fra en fængselscelle: *"Jeg har lyttet til programmet igennem lang tid. Jeg tror på Herren, og jeg er blevet døbt. Men jeg vil gerne fortælle dig, at jeg*

snart skal henrettes". Der er ingen tvivl om, at *"Herren virker med"* og stadfæster ordet ved tegn. Hver en krone og enhver ressource, der bliver brugt på vores internationale missionsarbejde igennem udsendelse af missionærer og mediemission, gør fortsat en konkret, nærværende og evig betydning for helt konkrete mennesker. Lad os igen og igen få fortalt den gode historie, så hjerterne bliver tændt i brand for at støtte, stille sig til rådighed og bruge de ressourcer, jeg har, på stadigt at styrke og bede for vores alletiders internationale arbejde.

- b) **UDSENDELSESFESTER:** Det er ikke blevet til så mange udsendelsesfester i det forløbne år, men det har været en glæde at kunne sende 2 nye enheder til Tanzania – Gry & Per Jørgensen (januar 2017), samt Ruth & Philip Bach Svendsen (juni 2017). Ellers har vi kunne glæde os over at ansætte nye, som vi senere får lov til at sende ud.
- c) **LANDSLEDER KURSUS (LLK17):** Få uger før vores generalforsamling blev vores fælles landslederkursus afholdt for dem, der har lederopgaver i LM og LMBU. Nu herefter vil jeg gerne opmuntre jer til at opsøge dem, der har været afsted og tale med dem om de tanker, det satte i gang. Det handler ikke så meget om at finde ud, hvad de synes om LLK, men mere om, at vi bliver gode til at hjælpe hinanden til at omsætte de tanker, der blev født, til noget frugtbart i vores arbejde. Bed for dem, du ved, der var afsted. Drag omsorg for dem. Måske skal de fortælle noget det til næste møde/gudstjeneste, eller måske er der ting, der skal tages op i den lokale bestyrelse eller arbejdsudvalg, de hører hjemme i.
- d) **FOKUSPUNKTER FOR NATIONALT ARBEJDE:** Landsstyrelsen afholdt tidligere på året et ledelsesseminar med sigte på at få sat ord på, hvad vi vil forsøge at prioritere og om muligt udvide vor nationale indsats med. Men også selvom der ikke måtte blive plads til udvidelser i budgettet, så er i overbeviste om, at vi ved at sætte fokus på det og bruge de ressourcer, vi allerede har, alligevel vil kunne opnå en frugtbar indsats, hvor behovene er størst. Der foreligger ikke noget konkret endnu, men vi har brug for at blive omsluttet med forbøn i forhold til denne proces, vi har kastet os ud i.

Til sidst en stor tak til alle frivillige og ansatte i Danmark, rundt i missionslandene og ved Norea Mediemission. Tak til alle prædikanter, præster, styrelsesmedlemmer og LMBU-medarbejdere; lejrarbejdet; bibelcamping; muskarbejdet; væresteder; det tværkulturelle arbejde; genbrugsarbejdet; plejehjem og lokalradioer. Tak til frivillige og ansatte i Tro & Mission, Budskabet, LogosMedia/Lohse, bogsalg, hjemmesider og lokale afdelingsblade. Tak til alle ansatte og frivillige på højskolen, vore efterskoler, friskoler, børnehaver & legestuer.

Tak til det daglige ledelsesteam (Søren, Carsten & Johnny) og resten af teamet på sekretariatet – for jeres store arbejdsindsats, jeres støtte omkring vores arbejde, jeres administration og daglige ledelse af LM og for alt, hvad I må stå model til og finde vej i. Tak til landsstyrelse for fællesskabet, samarbejdet, medleven og store personlige ofre for et omfattende stykke arbejde og i tjenesten for Herren.

Det er min bøn, at I alle må finde jeres glæde i Jesus og hente ny frimodighed fra Ham i det, som Han har kaldet jer til – *"og du, mit barn, vær stærk ved nåden i Kristus Jesus"* (2.Tim.2,1).

Henrik P. Jensen
Landsformand, LM's generalforsamling 2017